

5 Đứa Ngốc, Một Tình Bạn

Contents

5 Đứa Ngốc, Một Tình Bạn	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7	9
8. Chương 8	11
9. Chương 9	11
10. Chương 10	12
11. Chương 11	14
12. Chương 12	14
13. Chương 13	16
14. Chương 14	16
15. Chương 15	17
16. Chương 16	19
17. Chương 17	20
18. Chương 18	22
19. Chương 19	23
20. Chương 20	24
21. Chương 21	25
22. Chương 22	27

5 Đứa Ngốc, Một Tình Bạn

Giới thiệu

Thể loại truyện Tình Cảm: Học Đường: Bạo Lực: Tình Bạn: Hài Hước nhé! mấy chap đầu thỳ ko có

1. Chương 1

hello mấy bạn mình xin giới thiệu đôi chút về truyện của mình! đây là thể loại truyện Tình Cảm: Học Đường: Bạo Lực: Tình Bạn: Hài Hước nhé! mấy chap đầu thì ko có j đáng nói nhưng mấy chap sau chúng nó sẽ trở thành sát thủ đêm hết nhé các bạn *thân chào*

GTNV:

- Tường Vy 16t – Girl

Tôi một đứa con trai í nhằm con gái với mái tóc ngắn, cá tính mạnh mẽ, hơi điên điên. Được lớp tặng cho cái biệt danh Tomboy vì từ cách ăn mặc đến đi đứng đều giống boy híc, nhưng đau hơn nữa ngoài biệt danh đó ra tôi còn khá nhiều biệt danh “đặc sắc” hơn nữa nào là: gay, bê đê,...-> nói chung là bọn quỷ trong lớp chọc tôi thế đấy, đau chưa (TT-TT) nhưng xin đính chính tôi GIRL đang hoang đấy nhá chỉ là hơi giống boy tý thôi mà lại thế đấy... Hiện giờ tôi đang có một cái tên rất ư là đẹp mà 4 quỷ kia đặc: Heo Chó!

Gia thế: Bình Thường như bao người khác nhưng thật chất chính là sát thủ đêm Nick: Shin

- Yến Phương 16t – Girl

Một cô nàng khá là mạnh mẽ, đeo cặp kính đen trông rất tinh nghịch. Tính tình phải nói là gian hết sức, nguy hiểm khỏi chê lun. Là người vui vẻ lun nói ra những j mình nghĩ mặc dù những điều ấy...bựa kinh (=____=!) Hiện cũng đang có cái tên vừa dễ thương vừa bạo lực: Heo Chăn!

Gia thế: Bình thường nhưng thật chất cũng là sát thủ đêm Nick: Sky

- Ngọc Hà (Nhỏ) 16t – Girl

Có thể nói nhỏ là đứa hiền lành nhất nhóm, khá ít nói nhưng một khi nói là toàn đánh vào tim đen người khác ko hà haiz~ Học giỏi IQ cao. Nói thế thôi chứ tên nhỏ dễ bị liên tưởng tới quái thú lăm chớ bộ. Nhỏ đang chiếm cái biệt danh mà tụi nó “ưu ái” ban tặng: Hà Mã! (Tội chưa)

Gia thế: ik chang hai con kia Nick: Suki

- Hồng Mai 16t – Girl

Một cô nàng vui vẻ, hoà đồng khiến ai cũng thích chơi chung nhưng chỉ “tĩnh” lắm toàn móc họng người khác bao phen làm cả nhóm dở khóc dở cười vì chỉ. Thích mặc áo vàng, lúc nào đi chơi hay đi học thêm nàng lại mặc cái áo khoác vàng khè làm cả bọn liên tưởng đến trái chuối mà hồng lè đặt cho nàng tên “Chuối”? Hơi bậy à nghen! Thế là bọn nó đặt cho nàng Mai nhà ta cái tên rất ư là “xúc vật”: Khỉ (Mai Khỉ)

Gia thế: ik chang ở trên Nick: Shan

- Huyền Trân 16t – Girl

Một cô bạn rất ư là Chảnh chó, bà chằn nhưng ko bao giờ chịu nhận toàn nói mình hiền~ dịu dàng~ mà thấy toàn ngược lại hông à. Có khá nhiều đứa thích nhưng hiện đang trong mối tình tay 3 dở khóc dở cười khiến cô đau đầu haiz~ Bà này điệu lúm nên cả nhóm “thân tặng” cho cái biệt danh hay zô cùng: Ngựa

Gia thế: i chang lun Nick: Shon

2. Chương 2

Một buổi sáng yên bình bao phủ cả một góc phố, chim chót nhảy nhót bay lượn khắp nơi. Đâu đó có 5 con điên đang chạy thực mạng để đến trường cho kịp giờ. Khi bước đến trường thì...Ồ.....đóng cửa rồi!! Thế là tụi nó mặt đứa nào đứa nấy đen như than:

- Rùi sao zô đây bây?___Mai hỏi

- Ai biết___Trân bó tay ngồi chồm hồm bên lề đường nói
- Hay là tao đi năng nỉ ông bảo vệ___Phương quay qua mọi người để xem ý kiến
- Hehe mà cứ thử đi tao cá là cũng như ko đó___Vy cười để tiện nhìn Phương nói làm cho cô nàng tức đỏ mặt tía tai
- Cái con điên chưa j đã trù tin tao táng cho vỡ mồm ko hở___Phương hét
- Suyt im lặng bộ mà mún cho ông bảo về thấy hả?___Hà nãy giờ im lặng mới lên tiếng
- Haiz~ thôi cách cũ đề___Vy nhìn cái cổng rào ngang ngấm ngấm mà nói.
- Ok___Cả bọn đồng thanh

Thế là cả năm đứa ko báo mà leo qua bức tường cao chơi với. Xong cả bọn núp chỗ này núp chỗ nọ sợ có ai phát hiện thì quy tiên cả năm đứa. Lên được tới cầu thang cả nhóm chia nhau đi hết mà Vy là khoẻ nhất lớp nằm ở tầng một nên chỉ cần leo lên là tới ngay chỗ bù cho 4 đứa kia lớp tận lầu hai cơ. Vy thì học lớp 10a1 cũng thuộc dạng quậy đấy, lớp này được đi chơi trên sổ đầu bài hoài à zậy mà tuần nào cũng hạng khá cao đấy nhá cô chủ nhiệm là cô Tình dạy văn. Còn Phương, Mai, Hà thì học lớp 10a6 lớp chọn nên ko được quậy quạng j đâu cô chủ nhiệm là cô Thủy đầu iu dạy môn văn của tụi nó. Còn quý Trân thì học lớp 10a7 lớp này cũng điên ko kém j lớp 10a1 đâu nhé rất hay được các thầy cô ưu ái cho vài đứa vào “tham quan” sổ đầu bài đấy.

Thế là hai tiết học đầu tiên bắt đầu. Lớp của con Vy hai tiết đầu là tiết văn. Nên cả lớp nó ngáp lên ngáp xuống bù ngủ chết lun mà có ai dám ngủ đâu sợ cô Tình bắt đi trực lớp thì khổ nhưng riêng con tiểu quỷ Vy thì dám nằm dài trên bàn úp mặt xuống mà ngủ (nó ngồi bàn cuối nên khó nhìn thấy huống chi chị Heo Chó nhà ta đã để quyển Văn lên rồi thì trời nó thấy) Nó học xong tiết đầu rồi cò tiết sau mới lồm cồm bò dậy mà chép lia lịa bài ~> học sinh giỏi đấy nhá đừng tưởng bỏ.

Lớp 10a6 tiết đầu cũng là hai tiết văn lun nên ba đứa bọn nó vừa chép bài vừa nói chuyện xù xì to nhỏ với nhau. Mỗi lần cô Thủy quay xuống thì i như rằng tụi nó ngồi im rằm rắp giả làm học sinh gương mẫu, còn khi cô quay đi thì tụi nó nói chuyện tiếp:

- Ê mà nghĩ coi con Heo Chó nó đang làm j mạy___Mai vuốt vuốt cầm mặt dăm chiêu
- Chắc nó lại ngủ nữa chứ j___Hà lên tiếng
- Con đó nó chỉ có ăn với ngủ là giỏi thôi___Phương lắc đầu ngán ngấm
- Tầm bậy phải là “thằng đó” mới đúng___Mai nói xong cả đám cười khúc khích
- Chị Khi lúc nào cũng chuẩn___Hà vừa nói vừa cười
- Mà tao cũng ko biểu nó giới tính thứ mấy nữa___Phương cầm cây viết mặt đều kinh
- THỨ 3___Hai đứa kia đồng thanh làm cho cô Thủy với mấy đứa trong lớp giật mình vội quay xuống
- Hà, Phương, Mai cái j zậy?___Cô mặt nghiêm nghị hỏi
- O dạ dạ tụi con đang bàn luận về vấn đề học tập đó mà cô hì hì___Chị Phương nói dối ko chớp mắt làm hai đứa kia phải nể
- Hừm bàn cái j mà bàn lo học tiếp đi mấy cô nương___Cô cười nói
- Dạ___đồng thanh

Lớp 10a7 hai tiết đầu là tiết sinh của thầy Quân và tiết sử của thầy Chiến. Nó đang ngồi chăm chú nhìn vào quyển vở viết lia lịa (đừng tưởng chị Trân nhà ta đang học nhá bà đang viết thư cho thằng Thơ đấy ạ) đang viết thì từ đâu một cây viết bay thẳng vô đầu chị Trân đau quá Trân đứng dậy hét:

- CÁI CỤC CỨT J THẾ!!!!

Lập tức tất cả ánh mắt đều chiếu vào Trân. Thầy Chiến hỏi:

- Cục j Trân?

- Ô zà zà...a con bị mớ do áp lực học tập đó thầy hì hì
- Thật ko?
- Zà thật mà thầy hề hề
- Hừm ngồi xuống chép bài tiếp đi chị hai
- Zà

Nó ngoan ngoãn ngồi xuống nhìn quanh lớp tìm kiếm kẻ khả nghi dám phan viết vào đầu nó. Nhưng đứa nào đứa nấy bụm miệng cười vì câu nói rất chi là “bá đạo” của nó.

3. Chương 3

5 đứa tụi nó đang tùm năm tùm bảy xì xào cái con khỉ khô j đó mà tụi cũng ko biết lun chỉ nghe loáng thoáng là tối nay 7h tụi nó sẽ đi chơi công viên văn hoá Miền Tây thôi.

Tại trước cổng công viên có 4 đứa nhóc đang đứng mặt đứa nào đứa nấy đen hơn than vì ức chế:

- Con Heo Chó đáng ghét đó đó đã hẹn 7h có mặt mà giờ 7h02’ rồi mà chả thấy tâm hơi___Phương bức xúc dậm dậm chân nói
- Phương ơi Phương coi chừng lát xi măng nứt lun à___Trân nhìn cô nàng giọng đá đều làm cho nó tức càng thêm tức

Đang chửi rửa thì Vy từ xó nào bay tới đứng đằng sau con Phương hét:

- TAO ĐÂY NÈEEEEEE

Hết hồn vì cái giọng “vịt đực” ấy bọn nó quay ra sau thì thấy một khuôn mặt “gian” kinh khủng của con Vy.

- Mà ở xoa nào mà giờ mới chui ra hãaaa___Phương hét lên
- Ấy ấy đừng giận em mới từ quán cá viên chiên bên kia ra đó ạ hề hề___Vy “ngây hơ” trả lời
- Oách đồ___Phương
- Mà rảnh rồi sinh nông nổi hã mạy, tụi tao chờ mầy này giờ mà mầy đi ăn là sao?!!!___Mai vừa nói vừa chỉ chỉ chỗ chỗ vào quán cá viên chiên
- Thôi kệ lát bắt no khao lai là được chứ j___Hà bình thản nói
- Ở ở nhất trí hehe___Phương mặt gian gian nhìn nó nói

Thế là cả bọn 4 đứa tung tăng nhảy chân sáo qua quán kem gần đó chỉ tội cho Vy nhăn nhó như khi ăn ớt ý. Ăn xong tụi nó bắt đầu chơi trò chơi, mà người trả tiền kem tất nhiên là Vy 50k hic hic tiếc quá đi.....(TT-TT)

Tụi nó chơi hết trò này tới trò nọ toàn là cảm giác mạnh nào là đĩa bay, hugo,..... Chơi xong tụi nó chạy xô quán nước tám tít:

- Ê chơi j nữa bây___Mai vừa uống nước vừa nhìn tụi nó hỏi
- A tao biết nà, mình chơi trò người lớn chút đi___Vy ra ý kiến
- Trò NGƯỜI LỚN là trò j Vy hehe___Phương nhăn mặt từ “người lớn” nhượng nhượng con mắt lên hỏi làm cả bọn lăn ra mà cười
- Xùy xùy đầu óc “sáng” dễ sợ, ý tao là mình chơi trò men tí á___Vy xua tay
- Trò j mạy?___Trân hỏi
- Đạp vịt đê___Vy trả lời một cách ngây hơ

- Này thỳ đập vịt___Nguyên một chai nước suối trống ko từ tay chị Phương mà cho vào đầu Vy một cái rõ đau
- Trò MEN quá há___Hà ký đầu nó
- Ấy da đau, hic hic tụi bây ỷ đông ăn hiếp một người hiền lành như tao hén___Vy xoa xoa đầu mếu máo
- Ôi giời ơi con điên___Trần xua tay nói

4. Chương 4

Thế là cả đám 5 đứa kéo nhau chơi trò xe điện đùng. Mua vé xong tui nó tới chỗ xe thỳ mới biết trò này phải chơi theo cặp (được cải tiến ý hì hì) mà nhóm nó 5 đứa thỳ làm sao mà chơi theo cặp được. Đang loay hoay thỳ từ đằng sau có 5 tên cn trai đi tới làm í cô mí cậu đứng gần đó còn phải đơ vì sắc đẹp “nghiêng thành bể thúng” của tụi kia.

- Để tụi này đi cặp với mấy bạn___Duy lịch thiệp nói âm điệu nhẹ nhàng ấm áp
- Ở thế có được ko___Phương nhìn Duy hỏi
- Ko sao dù j tụi này cũng đang rảnh ko có j làm___Duy cười tươi làm í chuy hám zdai xịt máu mũi
- Ủ zậy cũng đc___Hà nói
- Zậy...Hùng đi với tui, Quốc Anh đi với Hà, Duy đi với Phương, Khương đi với Mai, Vy đi với Bảo___Trần vừa nói xong lập tức có tiếng hét
- KO ĐƯỢC tui ko đi với con nhỏ/thằng điên này đâu___Vy và Bảo đồng thanh
- Ê nói ai là “con nhỏ” thế hả tên lùn kia___Vy trợn mắt nói
- Thế bà nói ai là “tên lùn” đấy?! Tui cao hơn bà cả một cái đầu đấy nhá___Bảo ko vừa mà đầu lại
- Xí cao hơn tui bao nhiêu mà nói hử?!___Vy
- Tui 1m8 bà chỉ có 1m6 mà la hử?!
- Ông...ông...hứ tên lùnnnnnnnnnnnn
- Bà mới lùn áaaaaaaa___Bảo
- HAI ĐỨA BÂY IM HẾT CHO TAOOOOOOOOOO___Trần bức xúc quá la lên làm hai đứa điên kia giật mình
- Ôi chị Trần ẹp gái tại tên lùn kia chọc e trước nên...hì hì___Vy xua xua tay nói
- Nói ai lùn nữa hả cái con “lai” kia!___Bảo khoanh tay nói mặt đều như chưa từng được đếu làm cho Vy tức xì khói
- Ông nói ai lai háaaaaaa___Tức quá nó chống hông hét
- KHOAN!!! “Lai” là j___Mai hỏi
- Ờ “lai” là j mậy?___Khương
- Hề hề “lai” là gái lai trai ý mà he he___Bảo nói xong nhìn qua Vy nhường nhường con mắt làm nó chỉ mún bay zô đâm cái bản mặt ẹp zdai lai mười hai con thú của tên kia
- Ờ ra là zậy hehe___Cả đám đồng thanh làm nó càng thêm tức
- Thôi thôi đi vào nhanh đi kéo người ta cho xe chạy mất___Quốc Anh đứng ra giải vây cho bọn kia ko thôi một lát lại có án mạng thỳ khổ
- Ủ đúng đấy đi thôi___Hùng nói rồi kéo tay Trần đi làm cho nàng nhà ta đỏ mặt còn bọn quỷ phía sau thỳ chỉ cười gian mà nhìn.

- Nguyễn Khánh Duy - 16t

Một anh chàng đẹp trai, tính tình ôn nhu, ấm áp. Là người mà Phương thích. Học giỏi các môn đặc biệt là anh văn, chơi giỏi các môn thể thao nhưng trừ môn bóng thun, nhảy dây,...(__ __!!)

Nick: Kin

- Trần Thái Bảo - 16t

Một anh chàng cũng đẹp zai trong mắt tất cả mọi người nhưng đối với Tường Vy thì cực kì cực kỳ “dở hơi” biệt danh được nó ban tặng là “tên lùn” mặc dù người ta cao hơn nó cả một cái đầu (tụi này là người nc ngoài chuyển về nên chiều cao rất khủng có j ko đúng mọi người cứ cho qua đi ạ hề hề). Học chung lớp với Vy và Duy

Nick: Kun

- Nguyễn Vũ Hùng - 16t

Một chàng trai vui vẻ, dễ gần, là người mà Trần thích, cũng thích Trần. Học giỏi, là quân sư quạt mo cho nhóm (bao gồm cả tụi “quái thú girl” kia. Học chung với Vy, Bảo và Duy

Nick: Kon

- Huỳnh Nhật Khương - 16t

Một anh chàng hậu đậu, vui vẻ được lòng mọi người nhưng có cái tật là gặp chị Mai Khi ở đâu là chọc đến đây (bị ăn đập hoài à) cũng khá điển trai. Học giỏi đặc biệt là toán. Chung lớp với Vy, Hùng, Bảo và Duy

Nick: Kan

- Nguyễn Thái Quốc Anh - 16t

Một người khá ít nói, nhưng rất tốt bụng, đẹp ngang ngửa Duy. Thích Ngọc Hà, học giỏi, đỉnh thể thao. Chung với Trần

Nick: Ken

- SÚNG: Thái Bảo và Tường Vy

Một loại vũ khí có sức công phá cao. Thường đi theo cặp nên được chia làm hai khẩu súng, một của Vy và một của Bảo. Đã được cải tiến nên khi bắn một phát sẽ xuất hiện ba viên đạn. Người bị bắn nhẹ sẽ bị bại liệt chỗ bị bắn trúng nặng là sẽ tử vong.

- ROI ĐIỆN: Vũ Hùng và Huyền Trân

Một loại roi dài 3m có khả năng thu ngắn dây lại làm thắt lưng cũng được. Bất cứ người nào bị roi điện này đánh sẽ tê liệt toàn thân như bị điện giật và tử vong.

- PHI TIÊU: Quốc Anh và Ngọc Hà

Một loại ám khí nhỏ như viên bi mini. Đầu nhọn, đuôi tròn -> như cây kim!! Mỗi lần được phóng ra đối phương sẽ ko thấy đc vì tốc độ rất nhanh hoặc có thể dùng tay để chạm nhẹ vào đối phương ám khí sẽ tự động đâm vào. Lúc đầu cảm thấy rất bình thường nhưng 5s sau sẽ bắt máu ra và chết ko rõ lý do.

- KIẾM: Khánh Duy và yến Phương

Đây là loại vũ khí đôi, rất bén, lướt nhẹ qua da thịt cũng bị bật ra máu. Nếu chém sâu vào ai thì người đó nhất định chết tại chỗ ko gượng nổi dậy đâu chỉ một lần. Được cải tiến thu nhỏ bằng cây bút bi khi sử dụng ấn nút thì nó sẽ dài ra.

- CÔN: Nhật Khương và Hồng Mai

Một cặp côn đen được khắc họa hình hai con “Long, Phụng” Loại vũ khí này khi đánh vào bất kì chỗ nào của đối thủ cũng đều bật ra máu vì trên thân côn đã được lắp hàng loạt những chiếc dao găm nhỏ như cực

kì bèn. Cải tiến trở thành một chiếc lắc tay dẻo khi sử dụng chỉ cần gỡ chiếc vòng ẩn mật mã thì nó tự động dài ra và cứng hơn.

- TRƯỜNG KING:

Một ngôi trường điểm bình thường như bao trường khác. Nhưng thật chất lại là ngôi trường đào tạo các sát thủ đêm mạnh nhất thế giới (tụi nó). Buổi sáng vẫn học bình thường. Nhưng khi tối đến sẽ được tập hợp đủ 10 sát thủ, hiện giờ tụi nó vẫn chưa biết mình chính là người được chọn để trở thành sát thủ riêng tụi con trai thì đã biết trước. Nếu tập luyện khẩn thì tụi nó sẽ được nhà trường cho luyện cả ngày lẫn đêm (vì thế nên mọi người mới bk đấy)

5. Chương 5

Chơi xong các trò chơi, ăn uống no nê xong, tụi nó leo lên xe ai về nhà nấy mà....khò khò khò...

Vẫn như thường lệ 5 con điên ấy vẫn chạy thực mạng tối trường. Vừa leo qua được bức tường cao chơi với ấy thì...

- 5 ĐỨA ĐỨNG LẠI CHO CÔ___Cô Vân tổng phụ trách hé lên khi thấy tụi nó vừa bước ra

- Ô....cô...cô...mày ơi...___Con Vy lấp bắp

- Mấy đứa lại leo tường à?! Hừ hừ ầy đứa còn 1' nữa mới bắt đầu tiết học đấy! Giờ thì NHANH LÊNNNNNNN___Cô nhìn đồng hồ rồi nói làm cho 5 đứa nó tốc chạy như bay lên lớp

Ai về lớp nấy, đang học ngon lành thì tiếng loa phát thanh vang lên:

Tiếng loa vừa dứt, cả lớp tụi nó bàn tán xôn xao lên

- Ê zụ zì mà mày xuống văn phòng zậy?

- Ủa 5 hoàng tử trường mình cũng xuống văn phòng hả?

- Hồng biết zụ zì nữa há?

-.....

Thế là sau khi nhận được thông báo Vy tung tăng nhảy lên tầng 2 đợi 4 con điên kia

- Ủa mày lên chi zậy?___Mai hỏi khi thấy nói

- Tao lên đi chung với tụi mày hề hề___Vy cười cười

- Mày rảnh quá___Phương lườm nó

Rồi cả 5 đứa nhảy chân sáo xuống phòng hiệu trưởng.

- Thầy ơi?___Trần thò đầu vào nhìn thầy

- Các em vào đi___Thầy ôn nhu nói

Vừa bước vào thì đã thấy 5 hót dót ý nhằm hót boy ngồi chiếm chệ trên ghế dựa thì khoanh tay trước ngực, đứa thì bắt chéo chân,... Ôi thôi đủ thứ kiểu~ Như biết trước được tụi nó nghĩ j thầy nói típ:

- Như các em bí thì 5 em này làm trong ban ST và 5 em sẽ là người được chọn để trở thành sát thủ đêm___Thầy nhìn tụi nó nói làm mặt đứa nào đứa nấy nghệt ra, Hà lấp bắp:

- Thưa thầy, làm sao tụi em có thể....

- Các em cứ yên tâm, chúng tôi sẽ cho các em nhận thức được khả năng của mình bằng cách cho các em thi ok?!___Thầy

- Nhưng tụi em phải làm j?!___Mai nhú mày hỏi

- Các em đợi tôi một lát___Nói rồi thầy bật loa lên:

Nói xong thầy quay qua 10 đứa tụi nó nói:

- Các em đi theo tôi___Thầy bước ra cửa tụi nó cũng lùi thối theo sau mà chẳng hỏi mô tê j

Bước xuống sân thầy nhún j đó trong điện thoại của mình, lập tức cả sân trường được bao quanh bởi một lớp màn kính dẻo, trong suốt để tránh nguy hiểm đối với học sinh của trường. Bảy giờ thầy học sinh trong trường cũng đi ra chơi nhưng vì máu nhũu chuyện tích tụ quá lâu nên tata cả chen nhau ra lan can mà đứng ngóng xem zụ j.

- Ok giờ ai sẽ thực hiện trước đây___Thầy nhìn tụi nó hỏi

- Để tụi em làm mẫu trước cho thầy___Bọn con dzai đồng thanh

- Ừ thế các em làm trước nhé___Thầy cười tươi nói

Thế rồi lần lượt từng người một thực hiện mẫu nhiệm vụ của mình, rất đẹp, rất tinh tế... Xong bọn con trai quay lại nhìn tụi nó, mặt đứa nào đứa nấy lúc này ngu phôi biết. Còn bọn hám dzai trên lầu thầy tấm tắc khen ngợi mấy chàng hót đót dúi này.

- Rồi ai làm trước đây?___Thầy hỏi

Câu nói vừa chấm dứt 4 đứa bao gồm: Vy, Trân, Mai, Hà đồng loạt lùi một bước để mình Phương bơ vơ lẻ loi một mình. Nó tức thối xương vì có đám bạn tó kinh khủng như thế (>"<)>

- Rồi Phương em thử trước đi___Nói rồi thầy lấy ở đâu ra một thanh kiếm bằng bạc y chang cái của Duy đưa cho phương.

Nó thì run lẩy bẩy vì ko biết làm j hết, lúc này Duy đến gần nói với nó:

- Bạn cứ bình tĩnh, hãy đặt hết hồn của mình vào thanh kiếm lập tức sẽ được ngay cổ lên!!___Nghe đi những lời động viên đó nó thật sự rất zui. Cố gắng tập trung cao độ

“Cổ lên! Mà làm được mà Phương!!”

Nó từ từ mở mắt và lập tức chân nó như ko tự chủ được lướt qua các con bù nhìn, động tác tay kết hợp chân ăn ý...sau 5s tất cả các con bù nhìn đã bị cắt ra làm đôi rất đều nhau. Còn thanh kiếm thì sáng bóng hơn nữa khi được chủ của mình sử dụng.

Nó thì cảm thấy vừa hồi hộp vừa vui mừng khi làm được. “Vui quá mất khôn” đúng như những j ông bà nói. Nó vì quá vui nên bay qua, nhảy lên mình Khánh Duy ôm cậu cứng ngắt miệng cười toe toét. Cậu thì mặt đỏ như cà chua, còn 8 đứa quỷ kia thì đơ vài giây rồi lấy lại bình tĩnh mặt gian kinh khủng lun.

6. Chương 6

- Ê ê làm j mà kích ứng ghê thế ku he he he___Vy cười rất chi là đều

- Ôm lun bây ơi___Bảo thêm mắm vào

-.....

Như nhận thức được hành động của mình Phương ngại ngần buông Duy ra. Làm cậu có chút hụt hẫng, nhưng nụ cười hạnh phúc vẫn nở trên môi cậu là cho nó lệch đi một nhịp.

- Thôi thôi nào, típ theo là ai đây___Thầy chờ hiền, nói

Lập tức tất cả ánh mắt đều hướng về Vy. Nhỏ hơi rồi nhưng cuối cùng chết vẫn là chết nhỏ lùi thối bước lên. Vừa tới sân đấu thầy mọi khung cảnh đều được thay đổi. Trước mắt nhỏ là những con quái vật rất ư là tởm đang ve vờ trước mặt. Vì lý do nhìn mà ngứa mắt nên nhỏ liếc một hồi rồi thấy hai khẩu súng bằng bạc đang nằm trước mặt. Nhỏ “hốt” đi lun, và trò chơi bắt đầu...

Tính hâu thắng nổi lên, nhỏ cứ di chuyển, lách đi né tránh những đòn tấn công của quái vật. Vì lúc trước nhỏ có từng chơi đột kích nên đối với vấn đề này cực kì đơn giản. Những phát súng được nhỏ bắn ra ko hề nhẹ chút nào và thế là sau 2' 30 con quái vật nằm sãi lai dưới đất. Trò chơi kết thúc!!

- Làm tốt lắm ku___Bảo nhìn nhỏ chăm chọt
- Ê ê tui hông có “ấy” à nha, ông mới có cái “ấy” đó hehehe___Nhỏ đá đểu lại làm Bảo tức xì khói mà hông nói được j. Mà cũng đúng nhỏ đâu có đâu à hớ hớ
- Ok giờ tới lượt Mai nhé___Thầy nhìn qua Mai nói
- Ô...zạ~ hic hic___Cô nói giọng ỉu xìu rồi bước lên phía sàn đấu. Cũng được thay đổi phong cảnh lun, lần này trước mắt cô hơn 20 tên cao to mặt áo đen trông rất hung dữ. Co hơi sợ
- Cố lên Khi oiiiiiii~___Khương hét lên làm cho cô “khỉ” nhà ta xịt khói lườm cậu một cái cháy áo.

Trò chơi bắt đầu. Trên tay cô là một cây côn màu đen rất đẹp được khắc hình con Phụng rất tinh tế. Cứ như thế cô bay tới đập ấy tên áo đen vài cái rất điệu nghệ. Lâu lâu lại có mấy cú lộn mèo rất chất. Thế là sau 3’ cô đã không chế được tất cả. Trò chơi kết thúc.

- Giỏi lắm! Típ theo là Hà nhá?!___Thầy hiền hoà đưa tay về phía Hà
 - Dạ!___Hà là một người khá trầm nên ko biểu hiện sự sợ hãi trên khioon mặt giống mấy đứa kia. Quốc Anh thì chỉ cười nhẹ một cái rồi nhìn nhỏ Hà đag tiến tới sàn đấu
- Sàn đấu cũng được thay đổi lun, trước mắt nhỏ Hà là hàng loạt những tấm bia hình đầu lâu ma quái rất đáng sợ. Nhỏ ko chần chừ tí mà vội lướt qua những tấm ván ấy rất nhanh. Mỗi nơi mà nhỏ lướt qua đều để lại những chiếc phi tiêu nhỏ nhưng ghim rất chắc chắn làm các tấm bia ấy phải ngã ra sau và biến mất. Sau gần 2’ thầy nhỏ cũng hoàn thành nhiệm vụ của mình.

- Rất tốt, còn lại Trân em làm lun đi___Thầy nhìn Trân nói
- Hùng ơi~___Nhỏ Trân đưa mắt cún con nhìn Hùng
- Ko sao đâu, lên đi___Cậu động viên nhỏ
- Ừ

Thế là nhỏ Trân bước lên trên tay là một chiếc roi khá dài. Sàn đấu thầy được đổi lại, trước mắt nhỏ là những tên vệ sĩ lúc này. Nhỏ cũng ko chần chừ mà tiến thẳng tới nhưng là đi bộ. Mỗi một bước đi của nhỏ tương đương với một chiếc roi quata xuống, xẹt ra ánh điện làm ấy tên vệ sĩ nằm sãi lai chỉ nhờ một đường quất. Thế là sau 1’ nhỏ cũng vinh quang mà trở về.

- Ừm em làm rất tốt___Thầy khen nhỏ làm nhỏ đỏ mặt

7. Chương 7

- Các em chú ý đây, hôm nay 5 em sẽ sang nhà của 5 chàng trai của chúng ta ở nhé___Thầy chỉ bọn hần nói
- Ủa sao phải qua zạ thầy?___Trân ngậy hơ hỏi
- Tại các em ở chung với nhau sẽ dễ ra tay hành động hơn, vả lại pama của mấy đứa đã đồng ý rồi đồ đạt thầy cũng đã chuyển qua từ sáng sớm nay zậy nhé thầy đi đây pp mem___Thầy chời tươi rồi chuẩn đi lun để lại mấy cái mặt ngu ko tả nổi của bọn nó!

Trên xe của Phương:

- Lúc này dùng kiếm trong ổn lắm á___Duy cười nói
- Ừm...tui mà trời ơi giỏi đó giờ há há há___Phương đc người ta khen vui quá tự kỉ một mình mà đâu hay có một khuôn mặt ở phía trước của “ai kia” đang rất hạnh phúc
- Tự tin quá nhĩ?!
- Chứ sao nữa há há
- Hi

-.....Thế là hai người ngồi nói chuyện với nhau, một đứa bình tĩnh nói mà nụ cười lun trên môi, còn một người ngồi đằng sau ko ngớt tự kỉ mà cười

Trên xe của Hà với Anh:

- Sao im thế?___Quốc Anh hỏi

- Tại hông có j nói___Hà

- Ko thích đi với tui hả?

- Đâu có đâu à, thích chứ bộ

- Thiệt hông? Đừng làm mừng hụt nha

- Thiệt mà

-.....Ko khí bên hai người này cũng ko kém phần sôi động, nhưng có lẽ sôi động hơn cả là....

Xe của Bảo và Vy...

- Ê nhà ở đâu ku?___Vy hỏi giọng đàn chị

- Ở đâu lát biết nhá “lai”___Bảo đá đểu lại

- Cái j!! Lai á?! Lai này, lai này___Nó cừa nói vừa thụi vào lưng cậu mấy cái đau điếng

- Ê ê đan lái xe má ơi~

- Hừ ko nhờ ông lái xe thỳ tui đã cho thêm mấy phát rồi đồ tên lùnnnnnnnnnn~

- B...bà....

(__ __!) Cãi nhau như thế đến về nhà lun đấy

Trên xe của Khương và Mai...

- Ê Mai, nữa vén tóc lên đi

- Chi zậy?

- Tại để mái ngó lâu lâu gió thổi cái nó chia thành 5/5 nhìn mắc cở chết được

- CÁI J KHƯƠNGGGGGGGGG

- Haha thiệt mà

- Hừ cái đồ “Doremon”

- Hề hề

-.....Vẫn đâm chọc nhau suốt thế đấy ạ

Trên xe của Trân và Hùng...

- Một con vịt xoè ra ba cây súng

Nó kêu rằng nếu muốn sống thỳ đầu hàng.....___Hùng hát lú lo từ trường về nhà

- Thôi đi ba ơi, giống như cịt đực mà hát hoài, nghe mà học hỏi nè___Trân tự tin nói___E hèm: Một con vịt xoè ra hai cái cánh nó kêu rằng hấp hấp hấp lược lược lược....

- Gớm! Tệ hơn tui mà bày đặc

- Ai nói tui là lp phó VĂN THỂ đó nên hát rất hay hiểu chưaaaaaaaaaaaaa~___Nó nói xong néo tai cậu một cái rõ đau

- aaaaaaaaaaaaa hiểu hiểu rồi

- Ngoan

-.....Cặp này vẫn xí xa xia xào như 4 cặp kia nhưm vẫn diên như thế ko bao giờ bỏ được

8. Chương 8

Thế là 10 đứa nó chở nhau tới trước cửa nhà tụi cậu đang sống nhưng khá bất ngờ khi đó ko phải nhà mà là...biệt thự! Một căn biệt thự chủ đạo màu trắng đen trong rất sang trọng. Bước vào sân là hai dãy hoa Violet tím trong cực kì đẹp. Tụi nó thật sự ngỡ ngàng vì độ đẹp của ngôi BT này. Ấn tượng nhất với Vy có lẽ là những khóm hoa “Trường Vy” một loài hoa mang tên của nhỏ và là họ của hoa hồng (lên bác Gồ tìm hiểu về hoa này đi ta làm biếng ghi quá) loài hoa này cũng mang ý nghĩa của một câu chuyện tình rất đẹp của nàng công chúa tên Trường Vy và chàng tiểu phu đồn củi....

Bước lên lầu, Hùng mở cửa ra, đập vào mắt tụi nó là một căn phòng rộng hơn ba lớp học chứ chả chơi. Căn phòng này nối liền với nhau được ngăn cách bởi một bức tường, chính giữa tường là một cái lỗ to hình đầu lâu kết nối giữa phòng boy và phòng girl. Trong phòng tụi nó màu chủ đạo là màu trắng đen, mỗi cái giường tượng trưng ột kiểu phong cách khác nhau:

Phương ~> Giường màu xanh dương, trang trí hình trông rất tinh nghịch

Hà ~> Chiếc giường màu hồng, trang trí bằng hoa văn rất tỷ mỹ lộ vẻ dịu dàng đến lạ

Vy ~> Chiếc giường màu trắng, trang trí hình...ngươi nhện (__ __!) trong đầy cá tính

Trân ~> Chiếc giường màu rêu, trang trí hình chuột Micky trong rất đáng yêu

Mai ~> Chiếc giường màu vàng, trang trí mấy trái chuối trong khá là hợp với màu của chiếc giường nhưng ko kém phần đẹp mắt.

Còn phòng của boy thì chủ đạo trắng đen, giường đều màu đen nốt. Nhìn rất đơn giản nhưng vô cùng sang trọng.

Thế là sau “một vài phút” tụi nó dán hình, trang trí căn phòng của mình như “7 sắc cầu vồng” lun (=____=!) Trân dán hình mặt ngựa khắp mọi nơi. Phương thì dán hình chibi ác quỷ trông ngổ kinh khủng. Vy thì dán hình mấy “em” chó hoạt hình đủ loại. Hà thì dán mấy bức hình hà mã đang le lưỡi lêu lêu, hay đang chớp mắt,.....trông khá đáng yêu. Mai thì dán hình mấy “bé” khỉ toàn phần. Nói chung tụi nó toàn dán hình quái thú lên hết cả căn phòng làm mấy chàng nhà ta phải ngộp thở khi nhìn.

Dán xong bọn nó đi xuống nhà ăn cơm. 9 đứa có mặt đầy đủ nhưng thiếu Khánh Duy. Thế là Phương nhận nhiệm vụ lên trên kêu. Nó tung tăng lên lầu, vừa định mở cửa ra thì bên trong Duy cũng vừa mở. Do bật ra quá nhanh nên Phương mất đà lao thẳng vào người Duy, người chạm người, tay chạm tay, chân chạm chân, mặt chạm mặt và...môi chạm môi...

1s

2s

3s

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA___Noa bật dậy la lên

9. Chương 9

- Im im bộ mún ọi người lên đây hết hả___Cậu vừa nói vừa bịt miệng nó lại

- iết òi ả a ik (biết rồi thả ra đi)___Nó nói

- Hic đây là nụ hôn đầu của tui mà hic hông chịu đâu, đền đi___Nó thút thít làm nũng

- Ó...ừ ừ nhưng đừng khóc nữa mà, Phương mún Duy đền cái j cũng được mà___Cậu bối rối nói

- Ưm...trả nụ hôn đó lại đây___Nó “ngây hơ” nói mà nước mắt nước mũi (cá sấu) tèm lem. Còn cậu thì chỉ cười nhẹ rồi rút miếng khăn giấy lau mặt cho nó và...

Cậu hôn lên môi nó phát nữa làm nó bị đơ vài giây

- Đấy trả rồi đấy nhé, Phương ngốc___Cậu xoa đầu nó rồi đi xuống nhà về mặt hớn hờ thấy rõ

Còn nó lấy lại bình tĩnh mặt đỏ hơn cà chua, thật ra lúc đầu nó đòi cậu trả nụ hôn bằng cách đái nó châu kem, ko ngờ cậu lại.....hun nó như thế! Cơ mà vui thật, ngọt ngọt, ừ thích quá đi thôi hí hí (Bà này tự kỉ nặng lun___P: Kệ bà hí hí___Bố chân!) Thế là nó cũng tung tăng xuống nhà ăn cơm, miệng cười toe toét làm cả bọn nghi ngờ

- Hai đứa bây vừa làm j trên lầu zậy?___Vy nghi ngờ hỏi

- Ủ đúng đấy làm j mà ở trên lâu thế?___Mai hòa theo

- O...ơ...tao...___Phương ấp úng

- Bọn nó hun nhau nông thâm nãy giờ á___Quốc Anh vừa nói vừa gấp đồ ăn bỏ vào chén Hà

Lập tức cả bọn quay ra nhìn Quốc Anh như sinh vật lạ

- S...sao m...mày biết?___Duy trợn mắt lên như ko tin

Thật ra thì lúc Phương cửa bước lên lầu, Quốc Anh được lệnh của Hà lên trên xem xét tình hình. Thế là Anh vừa bước lên đã thấy những cảnh “ko-nên-thấy” rồi. Quốc Anh nhanh tay chụp lại cảnh hai đứa nó nằm ôm nhau dưới sàn nhà rồi bay thẳng xuống nhà đưa Hà coi rồi đánh lên face với trạng thái “Anh chị ấy cứ âu yếm ở mọi nơi ngay cả dưới...sàn nhà”

Nghe Quốc Anh kể xong cả bọn nhảy lên face xem hình thì cười tùm tùm, lưu lại hình ảnh làm “quà” kỉ niệm ấy đứa quái thú trong lớp xem (ác zữ bây) còn mặt của hai người “ấy” thì đỏ càng thêm đỏ ko nói nên lời lun. Nên đành ăn nhanh nhanh rồi xuống phòng khách xem tivi chứ ko thôi ngồi lâu lát nữa bọn yêu quái này tra khảo thêm nữa thì tiêu!

10. Chương 10

Thế là sau khi ăn xong 10 đứa tản đi một nơi

Duy - Phương ~> Xem tivi

Vy - Trần ~> Xem hình hời “cởi truồng đi tắm”

Hùng - Bảo ~> Lên face chơi

Mai - Khương ~> Trên sân thượng

Hà - Quốc Anh ~> Đi ngủ (siêng dừ)

Chúng ta tua qua khúc anh Khương, chị Mai trên sân thượng nhaz:

Ở một góc nào đó, trên sân thượng có hai người con gái ý nhầm một người con gái và một người con trai mới đúng, bọn họ đang chơi đùa rất vui vẻ lâu lâu lại nghe tiếng la oái oái của người con trai. Zăng ko nằm ngoài dự đoán hai người đó chính là bé Mai Khỉ và anh Khương Doremon nhà ta và họ đang chơi một trò chơi khá là người lớn.....oắn tù xì bẹo má (___!)

- OẮN TÙ XÌ RA CÁI GÌ RA CÁI NÀY___Đồng thanh

- A haha ha ta thắng rồi lại đi cưng ơ há há___Mai hào hứng la lên rồi kéo mặt Khương gần lại và...

- ẤY DA má ơ cứu con đauuuuu___Khương la oái oái khi đang được chị Khỉ nhéo má một cái rõ đau

- Hô hô ngu mà li nha con hô hô___Mai đa đều Khương và cười một cách rất chi là mang rợ

- Hứ làm lại nhất quyết tui phải thắng bà___Khương xoa xoa cái má đã đo đỏ lên khi bị khỉ nhéo mà nói

Và thế là cuộc chiến lại tiếp tục nhưng có lẽ hôm nay không phải là một ngày may mắn đối với Khương thì phải nên cứ thua miết hậu quả là hai cái má gờ này của anh ấy trông rất ư là.....thảm họa nó cứ đo đỏ lên nhìn là chỉ mún.....tất ột cái để “góp vui” thôi.

Chơi xong hai người mệt quá nằm dài trên sàn nhà ngắm sao. Sao trên trời thật đẹp nó lấp lánh sáng toả trên ko trung như đang nháy mắt với tụi nó. Bất chợt Khương nhìn qua phía Mai như định nói j nhưng chưa kịp mở miệng thì đã cứng họng vì ko thể nói được. Nhìn Mai lúc này chẳng khác j một nàng công chúa đêm, đôi mắt hướng thẳng lên trời trông thật âm áp, đôi môi khẽ cười nhưng vẫn hiện rõ trên khuôn mặt làm cho Mai càng tăng thêm sự bình yên đến lạ lung.

“Đẹp quá!”

Đó là suy nghĩ của Khương, cậu nhìn Mai say đắm cho đến khi tiếng của Trần oái oái dưới nhà cắt đứt khung cảnh lãng mạn vừa rồi

- Ê hai đứa bây xuống đây coi!!!!_Trần

- Nó kêu bà kia_Khương lười biếng nói

- Kêu ông thì có_Mai cũng ko kém

- Đã nói là kêu bà mà_Khương

- Tui nói là kêu ông_Mai

- Kêu bà_Khương

- Kêu ông_Mai

- Bà_Khương

- Ông_Mai

-.....

- TRỜI ƠI TAO KÊU HAI ĐỨA BÂY LUN XUỐNG DƯỚI ĐÂY HAY KHỎI ĂN BÁNH HHHHHHHH_Trần lúc này đã bốc hỏa khi nghe hai đứa quở đời ấy cứ đẩy qua đẩy lại tức quá Trần mới hét lên

Lập tức có công hiệu ngay, nghe từ BÁNH là tụi hai đứa nó tốc chạy xuống nhà ko những thế mà cả anh Bảo và Hùng đều “thăng” xuống dưới (Duy, Phương, Vy ở dưới lầu rùi).

- Sao hem ở trên cãi nhau nữa chị khỉ hén_Phương cầm miếng bánh vừa nhai vừa học xoáy Mai

- Ủ oản tù tỳ mà như chém giết ai ko bằng, ồn như cái chợ_Vy chăm dầu vào lửa

- Kệ tụi tao mà_Mai cưa tay nói

- Ủ đúng đấy_Khương đồng tình gật lia lịa

- Ê hùi nãy tao với thằng Bảo đi ngang qua sân thượng thấy tụi mày nằm ở đó thân thương lúm mà?!_Hùng cười đều nói

- Quá chuẩn_Bảo búng tay

- Gì gì...tại chơi mệt nên nằm tỳ thôi mờ

- Ồ RA LÀ NẤM TÝ_Cả đám còn lại đồng thanh

- Ủa mà chị Hà Mã với cha Quốc Anh đâu rùi?_Phương ngoa ngang nhỏ dục tìm kím

- Chắc nó ngủ rùi_Duy trả lời

- Ủa đâu có lúc này t có thấy con Hà bên phòng gủ đâu à_Vy lắc đầu, nghe Vy nói xong Trần chóng cảm vuôta vuôta về mặt đần chiêu rồi vỗ tay cái nói:

- A tao biết rùi, ko lẽ tụi nó đang.....

11. Chương 11

Thế là 8 đứa cười gian gian nhìn nhau rồi kéo lên phòng lấp ló ló như ăn trộm. Mở cửa phòng ra, ko ngoài dự đoán hai anh chị đó đang trông hai tư thế rất chi là HOT

Quốc Anh thỳ ôm Ngọc Hà vào lòng mà ngủ ngon lành, dấu tích để lại là hai quyển truyện Doremon trên giường. Phương nhìn một hồi rồi thốt lên:

- Theo như chuyên gia với IQ cao ngất ngưỡng như tao thỳ tao chỉ phán một câu: tụi này đọc truyện rùi ngủ quên lun nà. Tụi bây đâu?!
- Có___Đồng thanh
- Chụp up lên phây sờ bút đêz~___Phương vừa nói vừa móc iphone ra chụp lia lịa bọn kia cũng zậy lun

Và sau một vài phút chia sẻ trên mạng thỳ số like gia tăng RẤT RẤT nhanh hiện giờ đang ở số 92 like. Cả bọn tự hào về thành quả của mình nhìn nhau cười nham hiểm. Như biế trước được điều cả bọn mún làm Vy và Mai chạy vào nhà VS hứng ra một thùng nước thiết là lạnh, xách ra phòng và...

1s

2s

3s

Uớt nhẹp...nguyên một thao nước bự tổ chẳng đang được an toạ trên ngời của Anh và Hà. Lúc này hai người mới giật mình dậy vì lạnh Hà vội hét lên khi thấy đám quỷ đang cười lăn cười bò dưới đất

- CÁI J ZẬY TRỜIIIIIIIIII
- Hah chị Hà bớt giận hah___Trân vừa nói vừa cười
- Tại tụi tao thấy hahahaha___Phương mún nói mà nói ko nổi vì mắc cười
- Tại thấy mày với Hà ngủ ngon lành nên hah___Duy típ lời
- CÂM HẾT CHO TAOOOOOO___Quốc Anh bứt xúc vì được bọn nó cho tắm miễn phí
- HAHHAHAHA___Dường như Anh càng hét thỳ lại chẳng có công hiệu j cả và càng làm tụi nó cười nhùi hơn khiến ấy chị giúp việc và bác quản gia dưới nhà cong phải lắc đầu cười khổ vì 10 đứa tụi nó nữa mà

12. Chương 12

Kết thúc một màn rượt đuổi của 10 con yêu tinh này cũng là lúc bọn nó phải vác cặp vô trường học.

5 chàng ta vừa bước vô đám fanclub trong trường đã nháo nhào khen ngợi tấm tất

- Bảo cute quá hà
- Duy ơi làm bạn trai em đi
- Khương à i love you
- Hùng đẹp trai quá mày ơi
- Tao yêu anh Quốc Anh nhất lun
- Bọn học vừa giỏi nhà lại giàu ai mà ko thích chứ
- Trời ơi sắp chết vì mất máu rồi nèeeeeee
-
- Bọn hám dzai___Phương nói rồi lạnh lùng bước qua mặt Duy và đám nữ sinh kia làm cho anh có phần hụt hẫng

Cả 5 đứa bước lên phòng hiệu trưởng với một tâm trạng khác nhau. Phương thì vẫn thế lúc nào hai mắt lúc nóng lúc lạnh rất khó đoán. Mai thì tung tăng đi với Trân vừa đi vừa hát líu lo như hai con diên. Hà lúc nào mà chẳng trầm tĩnh nên lúc đi Hà chẳng nói lời nào mắt hướng về một nơi nào đó khá xa xăm. Riêng nhỏ Vy, nhỏ lấy trong cặp ra cái mắt kính to đeo vô, đầu tóc chải chuốt gọn gàng, cặp da đeo đúng vị trí nhìn cứ ngỡ là rất tri thức có thể là con một sách cũng ko chừng.

- Ui da sao đánh tao___Vy xoa xoa đầu vị bị Phương lấy chai nước phan vô đầu
- LƯU MANH mà bày đặt giả danh TRI THỨC hả mạy___Phương lườm lườm Vy
- Tẩn cho nó đêz Phương cái tội giả mạo dân tri thức há há___Mai hòa theo làm nó toát mồ hôi lạnh khi thấy Phương bây giờ đang xắn tay áo lên mặt gian ko tả nổi
- thôi thôi em xin thua. em trở lại dân thường là được chứ j hức hức___Vy chấp tay lại mặt xụ xuống lầm bầm___ỷ đông hiệp yếu
- Tụi tao HIẾP mày hồi nào?___Hà bắt chợt thốt lên làm cả đám đơ lun
- Ko ngờ tai chị Hà Mã nhà ta còn thánh hơn tai chó của quỷ Vy nữa hahaha___TRân vừa nói vừa ôm bụng cười sặc sụa
- MẮT DẠY___Đồng thanh

Thế là chị Vy nhà ta mặt ỉu xui tháo kính ra xoắn tay áo lên đeo balo trên một vai áo phía sau bỏ lun ngoài quần trong ko khác j dân lưu manh cả (___!) Cả đám tung tăng vào phòng hiệu trưởng

- DẠ TỤI EM CHÀO THẦY___Tụi nó hét làm ông thầy mún té ghế lun
- Mấy đứa là con gái lần sau nói nhỏ nhẹ một tý nhé, làm thầy hết hồn mém tí té ghế lun rồi nè___Thầy trách yêu bọn nó
- hi hi___bọn nó gãi đầu cười cười rất chi là kute

lúc này ngoài cửa 5 chàng trai của chúng ta cũng bước vào Duy nhìn Phương một lúc vì hồi nãy thấy Phương lạnh lùng như vậy Duy cảm thấy rất lạ. Vy thì thấy duy nhìn Phương, nhưng Phương ko thèm nhìn lại thì biết ngay nhỏ bạn thân ngốc của mình đang ghen đây mà haiz~ Vy chỉ lắc đầu cười nhẹ một cái vì cái tính bướng bỉnh, trẻ con của nhỏ Phương này!

Còn mắM Mai với Khương thì quyết tranh oẳn tù xì xem ai thắng. Ai đời hai bọn này lại con nít thế chứ.

- Thầy mún thông báo từ hôm nay 10 em sẽ học tại lớp ST nằm tại tầng 4 nơi mà cấm bất kỳ học sinh nào lên đấy
- Nhưng tại sao thầy?___Hùng
- Vì thầy mún đào tạo các em
- Ồ___Cả đám ồ lên một tiếng
- Thầy thầy zậy là tầng 4 chỉ có 10 đứa em học hử thầy?___Hà hỏi
- Á Á Á hông được thầy ơi___Vy la lên
- Sao zậy?___THầy và bọn con trai nhìn tụi nó hỏi Phương mặt gian gian nhìn sơ qua 4 đứa con giá rồi lấy tay chấp trước ngực ra vẻ sợ sệt nói
- Lỡ mấy thằng diên này lên cơn HIẾP tụi em sao thầy hic hic
- Tụi em còn 'Ngây hơ' lắm thầy ơi___Trân típ lời làm cho thầy cùng bọn con trai làm một hành động rất chi là mất vệ sinh
- làm như tui mún học chung lớp với mấy bà zậy___Bảo
- Áo tưởng sức mạnh___Hùng
- HỨ___Đồng thanh

13. Chương 13

Thế là cả đám chào thầy rồi lên tầng 4 trước khi đi thầy còn đưa ổi đưa mỗi loại vũ khí Phương và Duy là hai cây kiếm bằng bạc, Vy và Bảo là một cặp súng, Hà và Quốc Anh là một dàn ám khí loại mini, Mai và Khương là một cặp côn in hình phượng và hoàng, Trần và Hùng là hai cây roi bạc.

Cả đám theo lời thầy mò lên tầng 4, vừa bước lên 10 đứa nó bị chia ra làm 5 hướng khác nhau. mỗi hướng bị một bức tường ngăn cách.

Trước mắt họ là hàng loạt những cái cây cao lớn đang ngày càng nhều tiến về phía họ phun ra những cái gai nhọn hoắt. duy nhìn Phương nháy mắt ra hiệu tiến lên, như hiểu được điều đó Phương lướt qua các cái cây sử dụng kiếm chém hết tất cả các thân cây mà mình lướt qua, duy cũng vậy. Thế là chỉ sau vài phút các cái cây đã ko còn thân người nữa tất cả như một bãi chiến trường

Trước mắt tụi nó là những tên quái nhân trông rất kinh khủng. Bảo ko nói j chỉ rút súng ra và hướng đến từng tên mà bắn. còn nó thì cũng rút súng ra ngồi chồm hổm xuống dưới (_ _!) móc ra cái j đó màu đen và dài đút vào cây súng, đứng dậy và.....

chỉ cần một viên đạn à ko phải nói sức công phá hơn đại bác ấy chứ làm cho Bảo còn phải hết hồn. Mottj phát như thế và mấy tên quái nhân chết queo. Vy cười thích thú như là chuyện này rất bình thường làm cho Bảo trở mặt ra mà nhìn

(chap nì hơi ngắn lát chiu em đăng típ số rì chế Phương nhá hjhj)

14. Chương 14

Trước mắt tụi nó là hàng loạt những tấm bảng đen đứng rất vững. Trần và Hùng móc hai sợi dây đó ra bắt đầu ra những đòn chí mạng. Mỗi lần họ vừa quất sợi dây xuống đất cũng là lúc hàng loạt những tấm bia đúc đôi nhau ra và xệt ra cả điện. 2 phút ngắn ngủi thôi hai đứa nó cũng hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Từ phía xa những tên mặc áo đen quần đen lao vào phía tụi nó. Khương và Mai bám vào cây bút bi = bạc và nó hiện thành nguyên loại côn bạc nốt trông đẹp mê hồn. Những cú đánh vừa được giáng xuống cũng đồng nghĩa mỗi tên áo đen gục ngã. Kết thúc trận đấu!

Họ đứng đó ko làm j mặc cho các con quái vật lao vào và...

Âm thanh của loại ám khí phi tiêu được hai người phóng ra, chỉ sau 5s các con quái vật xấu số chìm dần chìm dần vào cõi chết...kết thúc hiệp!

10 đứa vừa thủ tiêu xong bọn quái vật cũng là lúc các bức tường ấy biến mất. Bọn nó thấy cô Thủy đang đứng trước mặt mình cười tươi nghênh đón tụi nó. Phương cười cười nói:

- Thầy ra đây là lý do ko một học sinh nào được bước chân lên tầng 4

- Toàn là bẫy___Duy típ lời

- Các em làm tôi rất ngạc nhiên vì tài năng đó___Cô cười___Thôi chúng ta vào lớp nó nằm ở phía sau cùng đây___Cô nói rồi dắt bọn chúng đi tới cái lớp khá à ko phải nói là rất rộng mới đúng.

Nơi đây nhìn sơ bên ngoài thì trong rất bình thường như bao lớp khác nhưng bên trong thì chẳng bình thường tí nào. Súng đạn, kiếm, côn, ám khí, roi, robot, dây thừng,.....được treo khắp nơi nhìn là chẳng dám bước vào rồi.

- Ok bây giờ chúng ta sẽ chia ra nhóm để ngồi nhé mấy đứa___Cô vừa nói xong cả bọn gật đầu lia lịa rồi đứng qua hai bên

Phương ngồi đầu bàn đầu quay mặt đối diện với Duy

Vy ngồi bàn kế bên quay mặt đối diện với Bảo

Mai ngồi bàn kế bên quay mặt đối diện với Khương

Trân ngồi bàn kế bên quay mặt đối diện với Hùng

Hà ngồi bàn cuối quay mặt đối diện với Quốc Anh

Chính giữa là một sân đấu ngang 5m dài 9m

- À các em sẽ vẫn học như bình thường tức nghĩ là vẫn học các môn văn, toán, anh văn,...v.v...nhưng sẽ luyện tập vào buổi tối lúc 7h tới 9h nhé___Cô điem tỉnh nói

- HẢAA___Cả bọn rú lên

- Hì hì___Cô cười

Thế là tiết học vẫn diễn ra bình thường như thế!!

15. Chương 15

- Ê Duy lên đây nói nghe nà___Phương ngoắc ngoắc ngón tay

- Hửm?___Duy đứng dậy đi theo

Lên trên phòng của Phương, Duy vẫn ko hiểu nhỏ kiu lên làm quái j. Phương lại gần cái bàn lòi ra trong đấy một hộp quà màu xanh nước biển đưa cho Duy

- Đây là...

- Quà cho Duy đó

- Nhưng sao lại...

- Hum nay là sinh nhật Duy mà, ko nhớ sao?

- Ủ há quên mất hì hì cảm ơn Phương nhìu nhaz___Duy cười tươi đón lấy hộp quà của nhỏ

Đúng vậy hôm nay là sinh nhật của Duy mà anh lại quên bémng mất. Anh lúc đầu cũng khá bất ngờ khi Phương đưa cho hộp quà nhưng khi nghe Phương nói hôm nay là sinh nhật mình nên Duy rất vui, rất hạnh phúc...

Thế là anh về phòng mở hộp quà ra xem trong đấy là gì, mở ra anh khá bata ngờ khi trong đấy là một cái đồng hồ bằng bạc trong rất đẹp - Món quà do chính tay nhỏ chọn. Đang vui về thỳ điện thoại qnh reo lên:

- Alo

- Minh Thư?

- Tại sao em lại về?

- E...em đừng khóc mà

- Ô...ừh

- Pai

Anh cúp máy nhưng trong lòng rối bời với một mớ hỗn độn. Giữa người anh bắt đầu có sự rung động với người yêu cũ thỳ anh biết nên chọn ai?

Xuống phòng khách anh thấy Vy, Bảo, Mai, Khương, Hà, Quốc Anh, Trân, Hùng đang cười nói vui về thỳ biết bọn này cũng giống mình, cũng có sự rung động trong trái tim. Nhưng liệu cú sốc sắp tới đây 5 người con gái ấy có chịu được cú sốc này???

GTNV:

- Minh Thư - Người iu cũ của Duy

Tính tình: Chanh chua, kiêu ngạo, ham tiền

- Huyền Ly - Người yêu cũ của Bảo

Tình tình: y chang

- Ngọc My - Người yêu cũ của Quốc Anh

Tính tình: y chang

- Bảo Quyên - Người yêu cũ của Hùng

Tính tình: y chang

- Kim Ngân - Người yêu cũ của Khương

Tính tình: y chang lun

CHAP 10:

Thế là ba tuần cũng lặng lẽ trôi qua trong sự vui vẻ, hạnh phúc của 10 con người nơi đây nhưng họ đâu biết trước chuyện j sẽ xảy ra...

Từ cửa lớp bước vào là 5 cô gái mang sắc đẹp quyến rũ là Thư, My, Ly, Ngân và Quyên

- Giới thiệu với các em bạn mới sẽ học chung với chúng ta vào buổi sáng___Cô Thủy nói

- Thư...___Duy nói

- Quyên...___Hùng

- Ly...___Bảo

- Ngân...___Khương

- My...___Quốc Anh

Và họ chạy lại ôm 5 đứa con trai vào lòng

- Ôi em nhớ anh quá đi

Còn tụi nó sau khi chứng kiến tất cả khéo mắt cay cay, lòng thất lại, nói ko nên lời...

- Đây là...___Vy nhìn Bảo nói

- Tôi là bạn gái của anh ấy___Ly nói bằng giọng kêu ngao

Vy ko còn j để nói được nữa, ừ cũng đúng có là j của người ta đâu có chứ!! Vy nhìn Bảo bằng một ánh mắt buồn khôn siết nhưng đáp lại Vy chỉ là ánh mắt ko nói được j của Bảo. Đau lắm biết ko!?

Mai, Trân, Hà và Phương thì cũng có hơn j đâu. Hoá ra bọn họ đặt trái tim mình ko đúng chỗ nên mới thành ra như thế. Liệu có họ có đáng để tụi nó yêu hay ko? Ko đâu, chắc là ko, vì...bên cạnh họ đã có người thay thế mới rồi còn đâu...

Thế là tụi nó ko nói j mặc dù trái tim đang rất rất đau. Tụi nó đành chịu những câu nói nũng nịu, ngọt ngào mà Thư, Quyên, My, Ly và Ngân dành cho tụi hấn. Còn tụi hấn trong lòng đang là một mớ hỗn độn ko biết nên chọn ai...

Thời gian cứ trôi...

Trôi mãi...

Những cơn gió miên man thổi phất phơ...

Tiếng chim hót vang vọng...

Tiếng cười đùa của mỗi người ngày một nhiều hơn...

Chỉ còn nơi đây...

Cái nơi chốn chứa 5 người con gái mang một tâm trạng giống nhau...đều rất đau lòng!!

- Anh Duy ăn cái này đi nà aaaaaa ___Thư nũng nịu giơ miếng bánh đút cho Duy

Lúc này sức chịu đựng của một con người cũng có hạn. Phương vội đứng dậy bước thẳng ra ngoài bằng vẻ mặt ko thể lạnh hơn được nữa. Thấy thế Vy, Hà, Trân và Mai cũng lạnh lùng bước đi. Để lại phía sau những ánh nhìn tiếc nuối của bọn hần...

Đến sân thượng...

1 giọt

2 giọt

...

Nước mắt Phương rơi...lần đầu tiên một cô gái mạnh mẽ như Phương lại khóc vì một đứa con trai. Phương đau lòng và tuyệt vọng, trái tim này như xé làm hai...

4 đứa còn lại ko nói j mặc cho Phương khóc vì biết chỉ có nước mắt mới rửa trôi tất cả...

- Mạnh mẽ thêm nữa! Ko iu ai! Ừ tôi ko yêu aiiiiiiiiiii ___Trân hét lớn lên để cho cảm xúc vơi đi

- Ừ đúng đấy ___Hà nói mà nước mắt cũng lặng lẽ rơi

- Nên như trước và ko cần để tâm tới họ đi!! Tội mình làm được mà ___Mai nói mắt hướng về đám mây mang bao nỗi niềm được chôn giấu

- Hay...mình nên xuống phòng hộ trưởng và xin ở riêng và học riêng với họ đi, như vậy sẽ ít gặp hơn rồi từ từ sẽ quên mà ___Vy gượng cười

- Ừ...nhất quyết nhé B.F? ___Phương lau đi giọt nước mắt cong vầng trên má mà nói

- OK ___Đồng thanh

Rồi 5 đứa kéo nhau xuống phòng hộ trưởng...

16. Chương 16

- Thưa thầy tụi em mún đổi lớp, ko sống cùng bọn con trai nữa ___Vy nói

- Nhưng tại sao? ___Thầy hỏi nhưng tụi nó ko trả lời chỉ gục mặt xuống

- Là bởi vì Quyên, My, Ngân, Thư và Ly đúng chứ? ___Thầy

Tụi nó chỉ gật đầu nhẹ và ko nói j thêm nữa. Nhưng nhieu đó thôi thầy cũng đủ hiểu tụi nó đang nghĩ j rồi

- Ok thế các em sẽ chuyển sang lớp 10a1 học đi lớp đó đang thiếu người đấy ___Thầy nói làm tụi nó mừng rỡ

- Thế còn việc ở chung ạ? ___Mai nhìn vào mắt thầy hỏi

- Các em sẽ ở trong căn biệt thự của nhà...Hà nhé?

- DẠ ĐƯỢC ĐÓ THẦY ___Cả bọn nhing nhau gian gian

- Tụi nó phá nhà em rùi sao thầy? ___Hà mếu máo

- Có sao đâu phá thỳ qua biệt thự khác ở ___Thầy chọc tụi nó

- Dạ cảm ơn thầy ạ ___Cả 5 đứa tươi cười bước ra khỏi phòng hộ trưởng

Rồi 5 con diên ấy tung tăng nắm tay nhau nhảy lên tầng 4 vì tụi nó hứa với nhau rằng sẽ ko bao giờ buồn nữa đâu!

Tối trước cửa lớp ST tự nhiên mắ Trân bị trượt chân té nhào xuống đất đè lên bé Hà, bé Hà đè lên quý Phương, quý Phương đè lên nhóc Mai, nhóc Mai đè lên nhỏ Vy. Tội nghiệp nhất là nhỏ Vy đi đầu tiên nên

bị cả 4 đứa nặng gằn cả bao cát đè lên mà mún ngộp thở. Cô Thủy chứng kiến được cảnh đó thì ko nhìn được cười mà nói:

- Hah...m...mấy đứa có sao hông? Hah
 - Dạ hông___4 con quý tư từ ngồi dậy nói
 - Con mới có sao ne cô hức hức___Vy meo máo nói
 - Hahahaha ngu mà lý nhez con bày đặt đi trước hahaha___Cả đám nhón nháo nói
 - Hic hic thôi lấy cặp zùm tao đi Hà Mã___Vy nhìn Hà nói là Hà tức xì khói nhưng cũng đành làm theo vì trông nhỏ giờ te tua tới tội
- Trông lúc đợi tụi kia lấy tập nhỏ Vy nhà ta tháo kính ra, xắn tay áo lên, cái tóc ngắn cũn của nhỏ rồi bởi bây giờ trông nhỏ ko khác j một “thằng con dzai”
- Còn bọn hần trong lớp thì dõi theo từng hành động, cử chỉ của bọn nó nhưng vẫn đáp lại bọn hần là một ánh mắt sắc lạnh đến đau lòng.
- Ra tới cửa thấy nhỏ Vy ngồi cái tướng rất chi là “men”. Mai nói nhỏ cái j đó với phương, Hà với Trân mặt gian gian, Trân chạy vô lớp xin cô cái chai ko rồi cười nham hiểm bước ra đưa cho Phương và...
- Biến thái, Lưu manh mà bày đặt giả danh tri thức hả mạy!!!
 - Ấy da___Vy bị cú đánh bất ngờ của Phương mà ngã nhào xuống đất còn bọn quý kia đứng cười sặc sụa như bị thần kinh làm nhỏ tức xì khói

17. Chương 17

Lời xin lỗi vì đã lừa dối
Ước gì mình nằm mơ thôi
Lời anh nói làm tim đau nhói
Sự thật sao quá tàn nhẫn
Nghĩ đến một quá khứ
Thật hạnh phúc...
Đã chôn vùi vĩnh viễn trong tiềm thức
Em sẽ nuốt nước mắt bước đi
Xa cuộc đời anh...
Nhiều lần cố gắng để ko khóc
Nhưng chỉ còn lại sự yếu đuối
Vì em ko thể quên được anh
Chẳng thể bên anh nữa...
Hãy bên người trao anh được tình yêu
Chỉ một người chắc chắn chẳng phải em...
Em vẫn biết, em là người đến sau
Còn anh đã...
Trao hết cho tình đầu!!
Vòng tay anh ấm áp ôm em ngày xưa

Nay cũng dành cho ai kia

Môi hôn ngọt trao em mê mẩn nhưng khi bên người anh cũng thế

Đừng xin lỗi với những đối trối em đã một rồi

Mình không thể tiếp tục làm lỗi

Trở về bên cô ấy hãy xoá đi hết những yêu thương ngày nào ta bên nhau

Em sẽ thầm chúc phúc cho anh sẽ trọn vẹn yêu thương

Dù cơn bão như đang dày xé trong con tim này

Tình yêu ấy em không mún nhận lấy

Cám ơn người đã đến - Mang cho em - Bình yên...

Phương nằm trên giường nghe bài hát “Hạnh phúc đó em không có” của Lương Minh Trang không hiểu sao nhưng Phương cảm thấy bài này ko lẽ viết ỉnh? Vì nó giống với những j đang diễn ra...

Lại rơi...nước mắt lại rơi...

Một người con gái dẫu mạnh mẽ tới đâu nhưng khi trong tình yêu mà cô ấy phải gánh chịu hai từ ĐAU-ĐỔN thì cũng sẽ khóc trong tuyệt vọng. Ko một cô gái nào có thể ko khóc được... Sau khi khóc cạn nước mắt, Phương tắt nhạc ngồi dậy lau hết những giọt nước mắt long lanh ấy và tự nói rằng:

“Phải cố gắng vượt qua! Duy và mình là hai thế giới khác biệt. Ko khóc - Ko đau - Phải trở lại làm Yến Phương xinh đẹp của trước kia thôi. Mà làm được mà Phương!!”

Nghĩ rồi Phương nằm xuống đắp chăn ngủ. Liệu sau giấc ngủ này Phương có trở lại như trước? Đừng đón chờ, mọi thất vọng sẽ được giải đáp trong các chap tiếp theo!!

Còn Duy anh đang trong sự phân vân, lo sợ rằng một mai Phương sẽ khác, ko vui vẻ như trước nữa. Anh biết anh đã sai khi làm Phương ra nông nổi như vậy...nhưng liệu có thể làm được j khi trái tim Phương đã ko còn cảm giác?! Sợ...Duy sợ một ngày sẽ như thế...

Còn Vy, nhỏ đang trong phòng lấy phone ra xem lại những hình ảnh mà nhỏ chụp cùng Bảo và những bức ảnh nhỏ dim hàng Bảo. Bất giác nhỏ cười nhưng khoé mắt đã cay cay, thì ra nụ cười đó chính là một nụ cười chua xót mà thôi. Còn những bức ảnh nhỏ đã xoá đi mất rồi, vì nhỏ ko mún liên quan đến quá khứ đau buồn này một lần nào nữa đâu! Đau thế đủ rồi!!... Từ từ nhỏ chìm vào giấc ngủ trên mặt vẫn còn nguyên những giọt nước màu trắng trong ấy mà thôi...

Còn Bảo cậu cũng xem lại những tấm hình ấy và trái tim cậu càng đau hơn khi thấy Vy ko hề nói chuyện với mình dẫu là một câu...liệu có phải là cậu sai? Ừ chắc chắn rồi nếu Ly ko xuất hiện chắc có lẽ giờ đây cậu ko cần phải đau thế này...

Mai - Cô đang nhớ về những kỷ ức trong những lần chơi oẳn tù xì, caro,...cùng Khương và phần thắng đa số là có mình cô thôi Khương hứa là sẽ cố gắng thắng cô. Ấy thế mà giờ đây cô và Khương đã xa thật rồi...Sẽ có người thay cô bên cạnh chơi cùng Khương, chăm sóc Khương,...có lẽ cô ko cần phải làm việc đó nữa rồi!! Giấc ngủ giờ đây đối với cô như một liều thuốc bổ nó sẽ giúp cô quên đi Khương người mà cô đã từng...yêu!

Còn Khương anh đang trong một cảm giác rất khó chịu khi ko có Mai bên cạnh! Những lần chơi với nhau Khương cảm thấy thật hạnh phúc...nhưng giờ thì Mai đã lạnh lùng với mình rồi...cũng phải mình là người đã sai mà...Rồi Khương cứ thế dằn vò mình suốt đêm. Nhưng liệu Khương sẽ làm được j đây khi Mai đã thay đổi vì Khương?!

Trần - Nhóc Trần nhà ta đang cầm chiếc phone trên tay đọc những dòng tin nhắn mà lúc trước đã từng gửi cho Hùng rồi lần lượt xoá đi chúng trong một tâm trạng hoàn toàn tuyệt vọng. Nước mắt lăn dài trên má ướt đầm cả khuôn mặt nhưng khóc bây giờ thì cũng làm j được đâu?! Đâu còn là bạn gái của Hùng nữa, mất nhau thật rồi...Những dòng tin nhắn được xoá đi cũng là lúc máy của cô hiện thêm một tin nhắn mới đọc được tin nhắn đó nhóc càng khóc thêm vội vàng nhấn lại nhưng khi cô vừa viết xong thì lại ko gửi mà lại lưu vào bản thảo. Khóc...khóc và khóc...

Còn Hùng ko nhận được tin nhắn của Trân thì càng trở nên lo lắng. Hùng biết có lẽ Trân đang giận mình rất nhiều nên ko dám tìm sợ Trân ko nghe mình giải thích. Anh buồn lắm, có lẽ bởi anh đã thật sự yêu Trân rồi...

Hà - Cô đang ngồi trên giường và lướt face xem trang chủ của Quốc Anh nhưng ko hiểu sao cô lại ứa nước mắt khi thấy nick của My ghi trên tường nhà Quốc Anh và đáp lại cái stt đó là một tiếng “ừ” của Quốc Anh như hàng ngàn cây kim đâm vào tim cô. Bất chợt nick Quốc Anh sáng nước mắt càng rơi càng làm cô đau khổ, vội vàng tắt máy cô chìm vào giấc ngủ trong sự đắng cay vô vọng...

Còn Quốc Anh ko thấy Hà nhắn lại thì cảm thấy rất buồn, lúc về nhà ko thấy Hà đâu chỉ để lại trọn vẹn một tờ giấy tim Quốc Anh thật sự trống vắng rất nhiều. Ko những thế cả Duy, Bảo, Hùng và Khương cũng thế...nhưng làm j bây giờ khi mọi chuyện đã quá muộn màng???

Liệu tình yêu của 10 người ấy có được trọn vẹn hay ko?

Hay là sự thờ ơ, thất vọng?

Khi những người con gái quá tuyệt vọng họ sẽ làm cách nào để quên?

Còn những người con trai họ sẽ làm j để giữ chân bọn con gái?

Tất cả sẽ viết nên một câu chuyện thật sự buồn trong tiềm thức...

18. Chương 18

Trong một lớp học có 5 chàng trai mang một nét đẹp tuyệt vời nhưng khuôn mặt buồn vô thắm...đó là Duy, Hùng, Bảo, Quốc Anh và Khương!! Họ đang trong một cảm xúc giống nhau, cô đơn, lạnh lẽ. Suốt một tiết học họ cứ như thể làm cho 5 ả ko hiểu mô tê j. Duy cứ ngồi thần thờ cầm chiếc đồng hồ của Phương tặng mà nhìn ngắm mãi. Thư thấy lạ liền hỏi

- Cái này của ai zậy anh?

- Phương

- Sao anh ko vứt đi giữ làm quái j nữa?!

- Ko liên quan tới em!

Thư tức đỏ mặt ko nói nên lời quyết tâm cho con Phương một trận!

Thấy đã vào tiết một lâu rồi mà chưa thấy Vy, Phương, Hà, Mai và Trân đâu cả. Bảo liền đứng lên hỏi:

- Thưa thầy các bạn nữ đâu rồi ạ?

Thầy nhìn Bảo một lúc rồi nhìn qua phía 3 người còn lại nói bằng giọng khá buồn:

- 5 bạn ấy chuyển lớp rồi em ạ!

- Nhưng...tại sao?___Hùng bàng hoàng hỏi

- Thầy chỉ biết họ muốn chuyển sang lớp khác vì...

- Vì sao thầy?___Quốc Anh lo lắng nói

- Vì họ ko muốn thấy mặt...các em!

Nghe như có tiếng sét đánh ngang tai. Bọn hấn mặt ử rử như người mất hồn làm cho bọn ả tức đỏ mặt tía tai!!

- Một con vịt xoè ra hai con thằng lằng con đùa nhau cắn nhau đứt con chim non trên cành khuyen hót lú lo hót lú lo...___Vy ngồi hát lú lo

- Giọng cứ như VỊT ĐỰC ấy! Hát mãi nhứt cả đầu___Phương đá đểu Vy

- Tầm bậy cái này phải gọi là một giọng ca đầy tình năng của giới sô bít vệt đực mới đúng hahaha___Hà moi đầu ra được một câu đó nói làm cả bọn ôm bụng mà cười

- Tụi bây chả biết con khi j về nghệ thuật tìm ẩn của tao cả___Vy tự tin nói cả bọn nhìn nhau rồi giả bộ cùng một cái làm Vy nhà ta ức chế lun

Nói thế thôi chứ 5 đứa này đã bình thường trở lại vì chúng đã quyết tâm kiên cường mạnh mẽ lên ko nên vì những thằng con trai mà buồn khổ nữa!!

Nhưng liệu chuyện j sẽ xảy ra với họ? Hãy đón những chap cuối tiếp theo nhé!!

19. Chương 19

- Tụi bây ăn j tao mua?___Vy tốt bụng hỏi

- Cho tao KFC, coca, bịch poca___Trân

- Súp cua, cam ép___Hà

- Mì, hoành thánh, pessi___Mai

- Hủ tếu, nui xào, hoành thánh, bò vò viên, hai cây XÚC XÍCH, hai bịch poca cay, hai lon nước ép táo___Phương kể một tràng làm tụi nó chóng mặt

- Á đủ ít vãi~___Nói rồi Vy lắc đầu ngao ngán với sức ăn của mấy con KHỦNG LONG này

Sau một hồi chen lấn, xô đẩy, mém vấp té thỳ thành quả cũng sẵn sàng dâng tới miệng của bọn khủng long đang chết đói kia

- Đây nè mí thím___Nhỏ chìa 4 khay thức ăn ra

- Cám ơn nheez GAY___Cả bọn đồng thanh làm nhỏ Vy tức xì khói

- Thôi tao đi lấy thức ăn cho tao___Nói rồi nhỏ bước đi, tới quầy nhỏ mua ly sữa có đường cỡ lớn. Vừa mua xong định quay về chỗ thỳ thấy tụi con Thư kím chuyện với tụi nó

Nguyên ly nước trắng hắt lên mình Phương làm nó vô cùng ngỡ ngàng. Chưa kịp định thần lại thỳ ả Thư hét:

- TAO CẤM BẠN BÂY LẠI GẦN ANH DUY, BẢO, KHƯƠNG, HÙNG VÀ QUỐC ANH ĐÓ!!

- MÀY LÀM QUÁI J THẾ HẢ?!!!___Mai tức giận đập bàn hét

- LÀM J THỠ KỆ M* BẠN TAO___Ả Ngân lên tiếng

- CÁI THỨ KO BIẾT TỰ LƯỢNG SỨC MÌNH___Ả Ly chăm đầu vào lửa

Tụi nó lúc này tức tới đỏ mặt nếu như ko phải ở trong trường thỳ chắc chắn bọn ả đã bị một trận rồi chỉ là bọn nó nhường thôi

- Ủa mà bạn tụi mày đâu? Hay bỏ tụi mày rồi? Hah___Ly mỉa mai nói

- Cái thứ như bọn nó thỳ cần j mà bạn với chả bè đúng hông tụi bây?___Thư nhếch mép nói

- Mày...___Trân trừng mắt nhìn lúc này thỳ...

Nguyên ly sử tước cỡ lớn đủ từ đầu xuống chân ả Thư. Vy từ lúc ở trong căn tin đã nhìn quá nhiều bây giờ lại còn dám chà đạp lên tình bạn của nhỏ thỳ ko thể buông tha được

- Mày...mày...làm quái j thế?!!___Thư trừng mắt quay ra sau hét

Vy đập cái ly xuống đất lằm cho cả căn tin và các ả xanh cả mặt, nhỏ lạnh lùng nói

- Biến khỏi đây! Nếu ko mún chết!!

Lập tức các ả co giò mà chạy, ả Ly. Còn ko quên hét vọng lại

- BỌN TAO KO THA CHO TỤI MÀY DỄ VẬY ĐÂU!!!

Vy như ko để ý tới lời của ả vì tay của nhỏ giờ đang rỉ máu rất nhiều. Phương, Trân, Hà và Mai vội vàng chạy lại hỏi thăm nhỏ

- Mà có sao hông?___Mai

- Cám ơn mà đã bảo vệ bọn tao___Phương nhìn vào mắt nhỏ nói

- Bạn tốt___Trân

- Tao đưa mà xuống phòng y tế nhez?___Hà nói gương mặt cười tươi với nhỏ

- Ủh đi thôi___Vy

Xuống phòng y tế, Phương nhờ cô Luyện băng vết thương cho nhỏ. Hên là chỉ ngoài da ko j đáng lo ngại! Thế là cả bọn lại vui vẻ trò chuyện với nhau làm vang động cả một phòng y tế đến nỗi cô Luyện phải xách dép chạy ra ngoài. Ở bên ngoài có một chàng trai đứng đó ánh mắt buồn sâu thẳm khi nghe tin Vy chảy máu tay

“Vy àh, xin lỗi...”

20. Chương 20

Trên con đường dài nở đầy hoa phượng đỏ có 5 cô gái đang tung tăng ca hát líu lo ở đây. Bất chợt có 5 cây gập đập vào vai họ khuyến cho họ ngất xỉu.

- Tạt nước cho bọn nó tỉnh___Một người con gái ra lệnh

Vy, Phương, Mai, Hà và Trân tỉnh dậy. Họ cảm thấy nơi này thật âm u lạnh lẽo. Trước mắt họ là 5 cô gái mang đầy nét quyến rũ nhưng trên khuôn mặt ko giấu được sự hận thù.

- Hứ hôm nay sẽ là ngày đổ của bọn bây___Ả ly nói

- Mà định làm j?___Vy điềm tỉnh hỏi

- Giết bọn mà chứ làm j hah___My mỉa mai nói

- Nếu làm được cứ làm___Phương nở một nụ cười nửa miệng thách thức bọn chúng

- M...mày được lắm___Thư nói rồi vỗ tay một cái

Từ ngoài cửa bước vô là 5 tên đàn ông cao to lực lưỡng. Trên khuôn mặt ko giấu nổi sự thâm tà vốn có. Họ tiến lại gần 5 đứa nó từ từ gần càng gần thêm... Còn bọn ả thì đứng đó cười đắc ý ra vẻ ta đây và...

Từng tiếng động vang lên cũng là lúc 5 người đàn ông ngã khụy xuống. Một người thì bị bắn xuyên qua tim mà chết. Một người thì bị kiếm chém ngang ngực quá sâu mà tử trần. Một tên thì bị những chiếc phylax chứa đầy độc bắn vào não mà tử vong. Một tên thì lại bị cây côn bạc đập thẳng vào đầu máu văng tứ tung chết lùn. Còn tên cuối cùng bị chiếc roi sắt quất xuống mà chết tại chỗ. Bọn ả thấy thế thì xanh mặt khi tụi nó cỡi trời ra cũng là lúc nhữn người đàn ông die. Bọ ả vì quá sợ sệt nên ngất ngay tại chỗ!

Đúng lúc bọn hần vừa vào tới vì có người thông báo. Vừa vào thấy người yêu mình ngất giữa đất thì bức xúc nay càng bức xúc hơn khi thấy tụi nó đang cầm hung khí. Duy quát:

- CÁC NGƯỜI LÀM J THƯ VẬY HẢ!!!

- ĐÚNG ĐÂY CÓ CẦN LÀM LY THỂ NÀY KO___Bảo

- CẢ MY NỮA CÔ ẤY LÀM J CÁC NGƯỜI CHỨ?!!___Quốc Anh

- NGÂN ĐỤNG CHẠM J MẤY NGƯỜI KO___Khương

- QUYÊN CÓ J THỠ ĐỪNG TRÁCH___Hùng

1 giọt

2 giọt

3 giọt

Nước mắt của tụi nó lại rơi khi nghe những lời đó từ người mà họ đặt hết cả niềm tin vào...Phương nhìn vào mắt Duy nói mà nước mắt cứ tuông ra:

- Thế Duy biết bọn họ đã làm j chún tụi ko? Hay là Duy thấy họ nằm ngất ở đấy thì là lỗi của bọn tụi àh?

Vy ko tự chủ được nói:

- Nếu là bọn tụi làm thì các người xem đây là những tên nào! Và so ai thuê để làm hại chúng tụi!!

- Tụi...__Bảo giờ mới để ý 5 người đàn ông nằm trên sàn là những tên sai vặt cho 5 ả mà

- Nhưng mấy người ko cần phải làm họ ngất xỉu chứ__Hùng nhú mày nói

Trần nhìn Hùng, mắt nhìn nhau rồi Trần khóc thét:

- Ừ TẤT CẢ LÀ TẠI BỌN TỤI! BỌN TỤI SAI KHI ĐÃ YÊU CÁC NGƯỜI...Là tụi...sai...hức...hức__Trần ngồi phịch xuống đất nước mắt cứ tuông ra làm tim Hùng thất lại

- Chúng tụi sẽ ko bao giờ xuất hiện trước mặt các người một lần nữa đâu...nhieu đó đủ rồi...tụi sẽ đi và ko bao giờ quên những j mà các người ban tặng...__Mai cố gượng cười

Rồi cả 5 đứa nuốt nước mắt vào trong và bước đi qua họ. Trong vô thức Quốc Anh nắm tay Hà lại...

- Đừ...đừng__Quốc Anh bắt giác kêu

Nhưng Hà chỉ lạnh lùng hất tay ra và bước tiếp mặc ư đang tuông rơi tầm tã...khóc...khóc và khóc mãi...điện thoại Phương reo...

- Alo thầy hả?

- Có j ko thầy?

- Pháp?

- Nhưng...

- Hah nhưng dù biết cũng làm được j hả thầy! Thôi để con nói với 4 đứa kia ngày mai sẽ đến trường lấy vé máy bay và tạm biệt thầy cô ăh

- Zà pai thầy

Phương cúp máy nhìn qua tụi nó nói

- Mai sang Pháp, về nhà thu xếp đồ mai vào trường lấy vé__Phương gượng cười

- Thật?__Vy

- Ừ__Phương

- vậy về thôi__Trần

- Ừ__Hà

Thế rồi 5 đứa về nhà thu xếp hành lý để chuẩn bị bay nhưng trong lòng mỗi người đã có một vết thương khó lành...

21. Chương 21

Tại cổng xuất hiện 5 cô gái mặc áo đen ôm lấy cơ thể mỗi ng' đeo một chiếc kính đen nốt, trông rất lạnh lùng nhưng vẫn được giữ nét đẹp trên khuôn mặt. Họ từ từ di chuyển tới phòng hiệu trưởng trước bao con mắt của mọi người.

- Thưa thầy___Phương tháo kính ra
- Ủ đây___Thầy chìa ra 5 vé máy bay sang Pháp đã cố định giờ 9h bay
- Cám ơn thầy___Phương lễ phép lấy rồi cúi đầu chào
- Thầy ơi còn học bạ thỳ sao thầy?___vỵ hỏi
- À cô Thuỷ đang giữ đó mấy đứa___Thầy
- Dạ___Mai
- À mà 2 năm sau về mấy đứa sẽ học típ lớp 12 nhez___Thầy
- HẢ___Đồng thanh
- Hehe___Thầy

- Dạ ~___Bọn nó ỉu xiu chào thầy rồi phi thẳng lên tầng 4

Tụi nó đứng lấp ló ở ngoài cửa như ăn trộm. Nhưng cô Thuỷ tinh mắt hơn đặt quyển sách xuống nói:

-Vào đi mấy cô nương

Lần lượt tụi nó bước vào làm cho bọn hấn và mấy ả kinh ngạc.

- Bọn mày còn dám lết xác vào trường à?___My mĩa mai nói

chiếc phi tiêu của Ngọc Hà lướt qua tóc của ả My làm đứt tóc ả. mặt ả thỳ tái mét ko nói nên lời

- Tốt nhất là câm miệng lại việc đi hay ở là quyền của bọn tao___Hà lạnh lùng gằn từng chữ khiến cho cô, Quốc Anh bọn hấn và mấy ả rùng mình

Thấy tình hình khá căng thẳng Trần vội lên tiếng

- Cô ơi, cho tụi em rút học bạ à___Câu nói của Trần làm bọn hấn ngạc nhiên

'Tại sao lại rút học bạ?'

- Em có chắc?___Cô

- Chắc ạ___Trần trả lời chắc nịch

- Ủ đây___Cô chìa ra một sấp học bạ gồm 5 cái đưa cho bọn nó

- Thưa cô bọn em đi___Vy cúi đầu chào mấy đứa kia cũng vậy

- Phương___Duy đứng dậy giữ tay Phương lại khi nhỏ sấp bước ra khỏi lớp

- Gì?___Phương quay mặt lại lạnh lùng đáp

- Phương định đi đâu?___Duy nhìn thẳng vào mắt Phương hỏi

- Ko liên quan___Nhưng đáp lại ánh mắt ấy là một cái gạt tay và Phương bước đi.....xa mãi...

- Cô bọn học đi đâu vậy?___Khương đứng lên hỏi

- Sang Pháp em ạ

- Nhưng...tại sao?___Bảo

- Luyện tập

- Khi nào mới trở về cô?___Duy

- cô ko biết

Thế là tiết học vẫn diễn ra trong sự đau khổ, mất mát của bọn hấn nhưng liệu bọn hấn sẽ làm j đây? đang ngồi học bỗng Khương la lên

- Ra là vậy

- Gì zậy?___Duy hỏi
 - Xem đi___KHương đưa cho họ xem cái video clip được gắn trong ngôi nhà hoang hôm nọ
 - Thật sao?___Hùng
 - thế ko lẽ....___Duy
 - Mình đã trách lầm bọn họ rồi___Bảo ân hận nói
- Rồi 5 ả bước lại nũng nịu bọn hấn
- Cái j zạ anh?
 - TRÁNH RA___Duy lạnh lùng hất tay ra
 - O___ả Thư té xuống đất ko hử j
 - Các cô là người làm cho Vy, Phương, Trân, Hà và Mai đi thỳ các cô phải trả giá___Khương lạnh lùng gằn từng chữ
 - Biến khỏi nơi này hoặc chết___Bảo giơ cao khẩu súng lên trước mặt ả nói
 - K...Ko em ko sợ anh có giỏi thỳ bắn đi___Ả Ly nói
- Tiếng súng vang lên đồng nghĩa với việc ả đã tử vong, còn 4 ả còn lại do quá sợ hãi đành lồm cồm bỏ bạn mà chạy đi ko dám trở lại ngôi trường này nữa. Còn bọn hấn thỳ rất buồn và ân hận khi đã trách lầm bọn nó để giờ đây bọn nó đã đi rồi.....

22. Chương 22

bước xuống sân bay là 5 cô gái trẻ, họ nhìn một lượt xung quanh rồi Trân thốt lên

- Đẹp quá bây ơi
 - Đẹp thiệt á___Mai nói
 - Bonjour (xin chào)___Người con trai đằng sau nói jko ai khác chính là thầy jack
 - Bonjour (xin chào)___Vy chào lại
 - Qui êtes-vous (anh là ai?)___Phương hỏi
- *CẢNH BÁO* tÁC GIẢ KO RÀNH TIẾNG PHÁP LẮM CÓ J SAI MỌI NGƯỜI CŨNG ĐỪNG CHẬP NHEZ**
- Je suis un enseignant d'enfants (Tôi là thầy của các em)___Jack nói
 - salut maître monsieur (chào thầy ạ)___Tụi nó lễ phép
 - Suivez-moi (Đi theo tôi)___jack
 - oui (vâng ạ)___Đồng thanh
- Rồ tụi nó theo thầy Jack. Đến với ngôi biệt thự này bọn nó ở đấy, học tập, chơi đùa, luyện võ, cứ thế thời gian vẫn trôi trôi và trôi.....
- Vẫn như thế bọn nó trải qua bao gian nan, thử thách những cuộc xung đột...và giờ đây bọn nó chính thức trở thành một sát thủ thật sự!! Và trong khoảng thời gian nửa năm đầu bọn nó đi thầy hiệu trưởng đã kể lại cho tụi nó nghe tất cả rằng Duy, Khương hotboy
- Bảo - Cao 1m81, tóc nâu, mắt cà phê đen, men, lạnh lùng => hotboy
- Hùng - Cao 1m79, tóc đen, đôi mắt đen, men, lạnh => hotboy
- Khương - Cao 1m79, tóc đen, mắt nâu, men, lạnh => hotboy

Quốc Anh - Cao 1m80, tóc hơi vàng vàng, mắt đen, men, lạnh => hotboy

- Lớp ta hôm nay có 5 bạn nữ mới nhé___Cô Thủy cười hiền hậu
- Lại nữ___Khương ngao ngán nói
- Ko phải mỗi lần có nữ vô là bị tụi con tiễn ra ko hở cô?___Bảo nói
- Đúng rồi___Hùng
- Nhưng các em cứ nhìn mặt đã___Cô cười tinh ranh___Các em vào đi

Từ ngoài cửa bước vô một cô gái có mái tóc dài ngang lưng được cột cao lên màu đen mượt mà, đôi mắt cô trong rất tinh nghịch, nói chung là y chang hotgirl lun...là Phương. Bước tiếp là một cô gái có mái tóc đã dưỡng tới ngang vai, ôm hơi sát khuôn mặt, màu đỏ đỏ trong rất kute...là Vy. tiếp tục là một cô nàng với mái tóc dài chấm lưng được xoã ra màu đen óng ả, đôi mắt một mí cộng với nụ cười tươi...là Hà. Tiếp theo là một cô gái với mái tóc dài cột nghiêng về một bên trông rất cá tính là Trân. Cuối cùng là một nàng với mái tóc màu đen được đưa về một bên vai nhưng ko cuộc tôn lên vẻ quyến rũ lạ thường là Mai.

Còn bọn hấn thấy trước mặt mình là những cô gái rất đẹp lúc đầu thấy trông bình thường như những người khác (Mấy cha này chắc lé rồi đẹp vậy mà bảo bình thường) Nhưng nhìn kỹ lại thì mới phát hiện ra là bọn nó. Bọn hấn mừng đến nỗi nhảy phổng lên bực ôm chầm lấy tụi nó nói

- Anh xin lỗi đừng đi nữa mà___Duy ôm Phương vào lòng làm nó xiu nghệt thở tụi Bảo, Hùng, Khương, Quốc Anh cũng vậy lun
- Biết rồi biết rồi thả ra đi mà___Hà đẩy nhẹ Quốc Anh ra nói
- Tụi này biết hết rồi___Vy cười
- Thật?___Bảo hỏi
- Ủ___Vy
- Thế ko được giận nữa nhé___Hùng cười nói
- Ủ tất nhiên___Đồng thanh

Và thế là bọn nó ôm nhau nhảy cả tưng cả tưng trông rất vui vẻ. Kết thúc một câu chuyện!!

Những người họ yêu nhau sẽ đến được với nhau?

Ủ tất nhiên rồi, nếu đó là một tình yêu chân thành thì chắc chắn hạnh phúc sẽ về tay họ. Còn nếu...

Đó là một tình yêu với sự hận thù thì mãi mãi sẽ ko bao giờ họ tìm thấy nhau một lần nào nữa đâu!!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/5-dua-ngoc-mot-tinh-ban>